

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

**DE VITA || ET MORIBVS IGNA-||TII LOIOLAE,|| QVI
SOCIETATEM IESV || fundauit, Libri III.|| Auctore Ioanne
Petro Maffeio, pres-||bytero Societatis eiusdem.|| Ex
auctoritate superiorum.||**

Maffei, Giovanni Pietro

Köln, 1585

VD16 M 110

Regimen feminarum à Societate depellit Ignatius. Cap. XVII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-68259](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-68259)

Ignatij rationem haberi, quàm sui. Sed miser, Ignatio silente, ac pro eodem orante, breui perfidiæ poenas dedit. atrocibus enim ant eactæ vitæ sceleribus iusto Dei iudicio patefactis, quæ ad eam usq; diem astute suppresserat; sacerdotio spoliatus, & perpetuo carceri additus est.

*Regimen feminarum à Societate depellit
Ignatius. Cap. XVII.*

INterea Elifabetha Rosella Barcinonensis, quæ Ignatij prima litterarum studia fouerat, Societatis IESV coalitæ & confirmatæ, fama commota, Romam ex Hispania contulit sese, partim vt Ignatium lōgo interuallo reuideret; partim etiã, vt vna cum quibusdam alijs pijs feminis ad normam illi atq; præscriptum ageret vitam. Atque Ignatius quidem, sospitem aduentum mulieri de se optime meritæ gratulatus est, & omnia officia detulit, quæ saluo religionis instituto præstare posset curam vero feminarum suscipere sese negavit posse, plurimis grauissimisq; occupationibus impeditum. At illa nihilominus instare; sanctissima veteris

amicitiæ iura testari; postulati equitatè obtendere: denique vbi magis magisque obfirmatum vidit Ignatium, ad aulicas confugit artes. atque vt erat nobili nata loco, per viros principes facile tenuit, vt Pōtifex Maximus Ignatio munus idipsum quod recusabat, iniūgeret. Sed ea res magnum in Societatis commodum vertit, præter spē, ac nostrōs, non solum in præsens, verum etiam in posterum à tam periculosa provincia liberauit. Etenim Ignatius, Pontificis iussu ea procuratione suscepta, paucis diebus tantam difficultatem ac laborem sensit, dum querimonias mulierum audire, superstitiones euellere, inanibus & curiosis quæstionibus respondere identidem cogitur; vt poenè plus ei negotij pauca femine, quàm Societas vniuersa facefferet. Itaque licet Elisabethæ, pro eius in se promeritis gratificari admodum cuperet, tamen reputans apud se, quantum ex huiusmodi triciis detrimenti respublica pateretur, simul etiam cogitans fore, vt harum exemplo aliæ deinceps religiosæ mulieres virginesve idem à Societa-

te

te in posterum expeterent; nequaquã ignarus, quàm periculosa, & suspitionibus plena sit ea consuetudo; priuati officij rationem posthabere cõmuni utilitati, ac totum hoc genus ad ministracionis à Societate prohibere omni ratione constituit. Igitur adhibita (quod in omnib⁹ grauioribus causis faciebat) præparatione diligenti, imploratoque per iteratas preces & hostias cælesti præsidio, ad Pontificem accessit, verbisq; supplicibus demonstrauit, ex onere sibi nuper imposito, quàm exiguo cum fructu, quantum laboris ac molestiæ pertulisset. ea ipsa re monitum quàm aliena sit à Societatis instituto eiusmodi præfectura, petere se & orare, vt nõ ab illis modo, sed ab omnibus in perpetuum feminarum collegijs gubernandis immunem Societatem esse iubeat; non defuturos aliorum ordinum idoneos homines, qui id munus libenter & cum fide obeant: sibi quidem & suis, prouinciam videri minime accommodatam. neque vero equum esse, qui sese ad omnium gentium auxilium, sine vlla regionum aut locorum excep-

ptione, Christi Vicario mācipauerint, eorum operam & industriam, nō sine graui publicæ rei damno, paucis regendis mulierculis implicari. Quibus rationibus ita permotus est Pontifex, ut supplicanti omnia large ac prolixè concesserit. Itaque Societati ab eiusmodi munere vacatio in perpetuum data, eiusque vacationis auctoritas testata est trinis deinde literis Apostolicis, quæ tempore procedente magno vsui fuisse nostris hominibus, ad eius generis pericula & molestias abigendas.

*Honoribus in Societatem nostram
Ignatius aditum obstruit.*

Cap. XVIII.

ATque ijs difficultatibus perfuncta Societas, prosperum DEI beneficio cursum tenere videbatur, cum noua rursus in eam coorta tempestas est, eo quidem grauior & periculosior, quo in speciem lenior blandiorque. In ijs, qui per Germaniam varijs locis Domini vineam excolabant, Claudius Iaius è primis Patribus vnus,